Carl Cappeller, Sanskrit-English Dictionary, Strassburg 1891

कांस्य a. brazen; n. brass.
कांस्यताल m. a cymbal.
कांस्यपात्र n., °त्री f. a brazen vessel.
काक m., ई f. a crow; abstr. °ता f.
काकतालीय a. unexpected, sudden, lit. like the crow (killed by the), palmfruit; n. & °वत् adv.
काकपक्ष m. crow's wing; a side or temple lock (—° also °क m).
काकपद n. a crow's foot.
काकपदमस्तशीर्षक an abusive word (lit. foot, head, and skull of a crow) *
काकलि or °ली f. a soft sweet sound or song.
काका f. croaking (onom.).
काकाय, °यते make kākā.
काकिणी or °नी f. a cert. small coin.
काकु f. wail, lamentation, emphatic speech.
काकुत्स्थ m. descendant of Kakutstha (E. of Dacaratha, Rāma, Lakṣmaṇa, etc.).
काकुद f. the hollow of the mouth, palate.
काकोल m. raven; n. a cert. poison or hell.
काकोलूक m. pl. crows and owls.
काङ्क्ष्, काङ्क्षति, °ते desire, long for, strive after, expect (acc.), wait (absol.). — अनु M. & अभि wish for, strive after (acc.). आ the same + long for (gen.), turn to (acc.) require as a complement (g.). प्रत्या M. expect, watch. समा, प्र, & प्रति desire, long for.
काङ्क्षा f., काङ्क्षित n., °ता f. wish, desire.
काङ्क्षिन् a. desiring, expecting (acc. or —°).
काच m. glass; pl. glass-pearls.
काचमणि m. crystal or quartz (lit. glass jewel).
काचर a. made of glass.
काचित्कर a. doing many things or serving many purposes.
काज n. a wooden hammer.
1काञ्चन n. gold.
2काञ्चन, f. ई golden; m. & f. N. of sev. plants.
काञ्चनकलश m. a golden jar.*
काञ्चनगिरि m. the golden mountain (Sumeru).
काञ्चनप्रभ a. gold-like; m. N. of a king.
काञ्चनमय, f. ई golden.
काञ्चनमाला f. a woman's name (lit. Gold-garland).
काञ्चनाचल & °नाद्रि m. = काञ्चनगिरि.
काञ्चनीय a. golden.
काञ्चि m. pl. N. of a people.
काञ्ची f. a girdle, esp. a woman's.
काञ्चीगुण m. the same (lit. girdle-band).
काञ्चीगुणस्थान n. a woman's hips (lit. the region of the girdle).
काञ्जिक n. sour gruel.
काट m n. depth, hole, bottom.
काटयवेम m. N. of a commentator.
काटव n. acidity.
काटवेम m. = काटयवेम.
काट्य a. being in the depth.
काठ a. coming from Kaṭha.
काठक, f. ई belonging to Kaṭha; n. T. of a Veda.
काठकोपनिषद् f. = कठोपनिषद्.
काठिन्य n. hardness, rigidity, firmness, severity.
काण a. one-eyed (*अक्ष्णा blind of one eye); perforated (shell or *eye).
काणत्व n. one-eyedness.
काणेलीमातृ (& काणेलीसुत*) m. a whoreson, bastard.
काण्ड or काण्ड m. n. section, part, internode (of a plant), chapter (of a book); stalk, stem, switch, cane, arrow, long bone.
काण्डपृष्ठ m. a Brahman following the military profession (lit. arrow-backed).
काण्डार m. a cert. mixed caste.
काण्डिन् a. reed-shaped.
काण्डीर a. armed with arrows.
काण्व m. descendant or follower of Kaṇva.
कात् w. कृ insult, deride.
कातन्त्र n. title of a grammar; m. pl. the followers of the Kātantra grammar.
कातर a. cowardly, timid, shy, afraid of (loc., inf., or —°); abstr. °ता f., °त्व n.
कातर्य n. = prec. abstr.
कात्यायन m. N. of an old ancient (descendant of Kati), & sev. authors, f. ई a woman's name; adj. (f. ई) coming from Kātyayana.
कात्यायनीय m pl. the followers of Kātyāyana; n. T. of sev. works.
कादम्ब m. a kind of goose; n. the flower of the Kādamba tree.
कादम्बरी f. a cert. spirituous liquor; N. of

Institute of Indology & Tamil Studies, Cologne University, Germany12/1/2008